

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

2. De obligationibus Ministri, deque solemnitaribus ab ipso servandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

committere simplici Sacerdoti Chrifti confectio-
nem, potestatem faltem idem Pontifex concedere eidem
Sacerdoti, ut is ministret Fidelibus Confirmationem,
Chrifti confectio ab Episcopo? Respondeo posse Sa-
cerdoti non vero inferioribus Clericis. Constat id ex vfu
Ecclesie; cum enim inveniamus Summum Pontificem,
ad aliquando concessisse, pro certo tenendum est, eum
posse: Vnde colligimus Chriftum Dominum ita infli-
tuiffe. Sanè sic habet Eug. I. V. in *Decr. Fidei in Conc.
Florent.* Legitur aliquando per Apostolicæ Sedis disposi-
tionem ex rationabili, & urgente admodum causa, simplici
Sacerdoti Sacramentum Confirmationis administrasse.

5. Nota illud urgente, nam sine iusta causa, quamvis
valida esset concessio, non tamen licita, G. Hurt. de
Conf. diff. 1. 3. Ex quo constat, item rectè notat, posse id
a Summo Pontifice concedi electo, quamvis nondum
Consecrato, quia is est actus iurisdictionis. Rectè item
addit G. Hurt. ibi *V. si autem concessio non ex-
plante morte concedentis, quia est gratia facta.*

6. Episcopum, vel alium quempiam Summo Pontifice
inferiorem, hanc facultatem non posse concedere certum
apud omnes est. Vide G. Hurt. cum communis, de Conf.
ib. *ver. Ex quo constat.*

7. Quarta. An hodie sint aliqui Sacerdotes, quibus
inveniantur concessa tanta facultas? Respondeo esse, sub
quibusdam conditionibus Regulares pro locis India-
narum, quod videri à curiofo poterit apud Quintanadue-
lum de Confir. singul. 5. & 6.

§ II. De obligationibus Ministri Confirmationis, deque solemnitatibus ab ipso servandis.

1. **V**licite Episcopus Confirmationis Sacramen-
tum admittit, debet Primo, versari in statu
gratie, ut univèrsaliter alibi dictum est.

2. Debet Secundo solum subditis suis illud conferre,
licet in propria Diocesi. Ex præsumpto tamen consen-
su alterius Episcopi, licet alienos in sua eadem Diocesi
confirmabit: qui præsumptus consensus solet evenire,
quando aliquis Episcopus suum subditum mittit ordi-
nandum ad alterum Episcopum, tunc enim tacitam con-
cedit licentiam, ut ab eodem, si fortè ordinandus non sit
confirmatus accipiat Confirmationem, quæ prærequiritur
ad ordinationem. Idem puto pro advenis cum Henr.
Layman, Castrop. de Confir. d. vn. p. 9. & aliis, Episcopus
etiam potest alienos fortè existentes, etiam obiter, in sua
Diocesi confirmare. In aliena item Diocesi solum potest
cum Episcopi proprii, saltem præsumpta licentia, sine
quæ, si etiam suos confirmaret, peccaret mortaliter &
dispensationem ab exercitio Pontificalium incurret. Ita
et Trid. Barbosa 2. p. de pot. Episc. all. 3. om. 15. & aliis.

3. Tertio, in Templo debet administrare ex decencia,
& ex Rubricis, ante Altare: cæterum potest teste Diana
p. 5. tr. 4. res. 50. extra Ecclesiam in Oratorio, vel Pala-
tio ipsius Episcopi, & in quocumque loco decenti. Item
in quovis die, si ve festo, si ve profesto. Præterea in qua-
cumque hora si ve ante prandium, si ve post illud, quia
nec Episcopus conferens, cap. *Vt Jejun.* c. *Vt Episcopi*, de
confir. d. 5. nec Fidelis, cui confertur Confirmatio, debet
ex necessitate esse jejuniis. Quod si jejunium requirat
Sacerdos id, vel est solum ex consilio, vel is Canon
contrario vfu est jam abrogatus. Ita Suar. loc. cit. d. 37.
lib. 2. *V. Quarto observatum.*

4. Quarto, Episcopus, dum hoc Sacramentum admi-
nistrat, debet sub obligatione peccati mortalis esse vestitus
Pluviali, Mitra, Stola, & cum baculo Pastoralis. Vide
Dianam p. 7. tr. 10. res. 3. 1.

5. Quinto, Obligatur Episcopus ministrare hoc Sa-
cramentum suis, vel per se, vel per alium Episcopum,
quæ si longo tempore negligat, peccabit mortaliter
ex Castropal. l. c. quia magno bono suas oves defraudat.
Debet itaque se conferre in templa ad hanc administ-
rationem opportuna, nec expensas itineris petere potest,
siquidem propter administrationem Sacramentorum, de-

emim, & sui Episcopatus fructibus gaudet: circa hanc
obligationem Episcopi, vide omnino, quæ dicemus mox
c. 3. §. 3. n. 2.

6. Denique hujus Sacramenti solemnitates hæc sunt:
Primo præsentia Patris, de quo mox separatim, & de
ius fusc Belli. 2. 3. de Confir. Suar. d. 37. de Sac. sect. 1. & 2.
& Castrop. de Conf. d. vn. p. ult.

Secundo, Episcopus modo dicto vestitus exhibet Sa-
cræ Vnctionem, formam proferens, &c.

Tertio, confert pacem iam Confirmato.

Quarto, eidem levem alapam impingit, ut ipsum mo-
neat de forti animo in perferendis injuriis pro Christo.
Eum autem non impingere, nullum esse peccatum, se-
cundo contemptu, notat rectè Valentia 3. p. quæstion. 1.
7. 3. sine.

Quinto, Confirmati frontem vitta linea ligari curat,
ne Chrifti de fluat, juxta locorum consuetudinem: quam
vittam, propter Chrifti contactum, ad profanos
vltus nunquam adhibendam esse, monet Layman. lib. 5.
tratt. 3. c. ult. sed vel servetur ad similem vltum, vel com-
buratur, & ejus cineres in Sacramentum proiciantur. In
nostris locis, statim post peractam Vnctionem, Ministri
Episcopi frontem confirmati abstergant, vnde ejusmodi
vittæ vltus non est.

7. Plures orationes ante, & postea recitantur ab Epi-
scopo, &c.

Mutat Episcopus aliquando nomen Confirmati, præ-
fertim si ejus antiquum nomen Gentilitatem sapiat.

8. Cereum accensum in manu Confirmati tradi al-
licubi consuetudo est.

9. Admonitio, ne Confirmatus discedat ante benedi-
ctionem Episcopi, non videtur obligare. Imò in magno
concurfu expedit discedere, & locum aliis cedere.

Denique debent nomina Confirmatorum, Confir-
mantis, & Partinorum scribi, ut in posterum sciatur co-
gnatio contracta. Modum hæc scribendi minime tradit
Barbol. de pot. Paroc. c. 7. num. 16. Et quidem Parochum
sciatur, & ex negligentia frequenter, seu plures baptiza-
tos, vel matrimonio copulatos non scribere mortalis
peccati condemnat Quintana de Confir. sing. 11. Vnde quid
simile videtur dicendum de Confirmatis, ut apud dictum
auctorem videri potest distinctius.

CAPUT III.

De Subjecto Confirmationis.

1. **S**ubjectum aptum ad validam Confirmationem est
persona baptizata cujuscumque conditionis, vel
ætatis. Quoad licitum autem vltum, quæritur solet. Primo de
Infantibus. Secundo de Amentibus. Tertio de proximè
moris. Quarto de Adultis, posito semper, quod sint
baptizati.

De Infantibus.

Convenientius esse, Infantes confirmari in Infantia
docet Leandro de Conf. d. 4. q. 3. sed nimis immerito, ita
docuit, cum sit longè melius eos regulariter confirmare
post adeptum rationis vltum, ut hodie praxis eccle-
siarum observat, atque diserte habet Pius V. in Cath.
Rom. 2. p. c. 3. n. 14. & communiore calculo docent Theo-
logi, scilicet Suar. disp. 5. c. 2. Castrop. de Conf. d. unic.
p. 7. n. 4. cum Silv. Soto, Bon. Laym. Bar. & aliis. Verba Pii
hæc sunt in catechismo: *Possit quidem statim à Baptis-
mo Confirmatio omnibus administrari, sed minus expedit
pueris illam conferre ante septennium, licet expectandus
non sit annus duodecimus.*

Illud Leandro libentissimè concedimus, rationabili
existente causa, posse, & aliquando debere infantem con-
firmari, ut, si timeatur longa Episcopi absentia, vel brevi
Infantem moriturum, vel adsit alicubi consuetudo pro
Infantibus. Certè Suar. de Sac. d. 55. sect. 2. vers. *Vtraque*,
illam